

Orgelspel

Lied voor de dienst: **Hemelhoog 394: 1 en 3**

Heer, wij zijn bijeengekomen,
mensen, overal vandaan;
hadt Gij ons niet meegenomen,
niemand was hierheen gegaan,
want wij schromen hier te komen,
volop in het licht te staan.

Bron van liefde, zeer verheven,
helder stralend als de zon,
bleef uw warmte weg, maar even,
niemand die hier wezen kon,
hoogverheven licht ten leven,
dat het duister overwon.

Moment van verstillling

Welkom

Aanvangslied - staande: **Psalm 24: 1 en 2**

Bemoediging en groet

Klein Gloria

Gebed om ontferming

Woord van bemoediging

We zingen: **Lied 713: 1, 2 en 5**

Gebed bij de opening van het Woord

Moment met de kinderen: filmpje en lied (zie

<https://debijbel.nl/bijbelbasics/programmas/48>), daarna gaan de
kinderen naar de nevendienst

Schriftlezing: **2 Samuël 11** (door lector *Suzan Huibers*)

11¹Bij het aanbreken van het voorjaar, de tijd waarin koningen gewoonlijk ten strijde trekken, stuurde David opnieuw het leger eropuit, onder leiding van Joab en zijn bevelhebbers, om de Ammonieten te verslaan en Rabba te belegeren. Zelf bleef hij in Jeruzalem achter. ²Op een keer stond hij aan het

eind van de middag op van zijn rustbed en liep wat heen en weer over het dak van het paleis. Beneden zag hij een vrouw die aan het baden was. Ze was heel mooi om te zien. ³Hij liet uitzoeken wie ze was, en men zei hem: 'Dat is Batseba, de dochter van Eliam, de vrouw van de Hethiet Uria.' ⁴David liet haar bij zich komen en sliep met haar. (De voorgeschreven periode van onthouding na haar onreinheid was juist verstreken.) Daarna ging ze terug naar huis. ⁵Enige tijd later merkte ze dat ze zwanger was. Ze liet dat aan David berichten, ⁶waarop David aan Joab opdracht gaf om Uria naar hem toe te sturen. ⁷Uria meldde zich op bevel van Joab bij David, die hem vroeg hoe Joab en het leger het maakten en hoe het er met de oorlog voorstond. ⁸Vervolgens zei hij: 'Ga naar huis en ontspan u wat.' Toen Uria het paleis verliet, kreeg hij nog een geschenk van de koning mee. ⁹Maar Uria ging niet naar huis; hij bleef slapen in het poortgebouw van het paleis, bij de manschappen van zijn heer. ¹⁰Toen men David verteld had dat Uria niet naar huis was gegaan, zei hij tegen hem: 'U hebt toch een lange reis achter de rug. Waarom bent u niet naar huis gegaan?' ¹¹Uria antwoordde: 'De ark en het leger van Israël en Juda zijn ondergebracht in hutten, opperbevelhebber Joab en zijn manschappen bivakkeren in het open veld; zou ik dan naar huis gaan om te eten en te drinken, en te slapen met mijn vrouw? Zo waar u leeft, dat doe ik niet!' ¹²David zei tegen Uria: 'Blijf ook vandaag nog hier, dan laat ik u morgen teruggaan.' Uria bleef die dag dus nog in Jeruzalem. De dag daarop ¹³nodigde David hem bij zich aan tafel en voerde hem dronken. Toch ging Uria 's avonds niet naar huis, maar hij legde zich opnieuw te slapen bij de manschappen van zijn heer. ¹⁴De volgende morgen schreef David Joab een brief, die hij aan Uria meegaf. ¹⁵In de brief stond: 'Stel Uria op waar het hevigst wordt gevochten en geef hem geen rugdekking, opdat hij wordt getroffen en sneuvelt.' ¹⁶Joab onderzocht waar de verdediging het sterkst was, en stelde Uria juist daar op. ¹⁷De verdedigers van de stad deden een uitval naar Joab. Er vielen slachtoffers onder de soldaten van David, en ook Uria vond de dood. ¹⁸Joab liet aan David verslag uitbrengen van de strijd ¹⁹en beval de bode: 'Als je de koning het hele verloop van de strijd hebt verteld, ²⁰en als hij dan woedend aan je vraagt: "Waarom hebben jullie je zo dicht bij de stad gewaagd? Jullie konden toch weten dat ze vanaf de muur zouden schieten! ²¹Zijn jullie soms vergeten hoe Abimelech, de zoon van Jerubbeset, in Tebes aan zijn einde is gekomen? Een vrouw heeft toen vanaf de stadsmuur een maalsteen op zijn hoofd gegooid, zodat hij stierf. Waarom hebben jullie je dan zo dicht bij de muur gewaagd?", dan moet je zeggen: "Ook uw bevelhebber Uria is omgekomen.'" ²²De bode ging naar David en vertelde hem alles wat Joab hem had opgedragen. ²³Hij zei tegen David: 'Onze tegenstanders waren sterker dan wij en deden een uitval naar ons. We dreven ze terug tot voor de poort, ²⁴maar toen namen de

boogschutters ons vanaf de muur onder schot en sneuvelden er soldaten van de koning. Ook uw bevelhebber Uria is omgekomen.’ ²⁵David droeg de bode op om tegen Joab te zeggen: ‘U moet er maar niet te slecht over oordelen; de oorlog eist nu eenmaal zijn tol. Houd moed! Heropen de aanval op de stad en maak haar met de grond gelijk.’

²⁶De vrouw van Uria kreeg bericht dat haar man was gesneuveld, en ze treurde om haar echtgenoot. ²⁷Toen de rouwtijd voorbij was, nam David haar bij zich aan het hof. Zij werd zijn vrouw en baarde hem een zoon.

In de ogen van de HEER was het wel degelijk slecht wat David had gedaan.

We zingen: **Psalm 51: 1**

Preek: *Aan de zijde van David*

Muzikaal meditatief moment – aansluitend zingen we: **Lied 859**

Pastorale mededelingen

Gebeden

Aandacht voor de collecten

Slotlied - staande: **Lied 422**

Zegen, beantwoord met gezongen **Amen**

Orgelspel